

20 kwietnia, czyli wczoraj w poniedziałek, ja, wszyscy moi koledzy i współpracownicy w redakcji oraz inni, którzy lubią i poważają prasę, obchodziliśmy MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ WOLNEJ PRASY. Jest to święto wszystkich dziennikarzy na całym świecie, a więc i moje też. Uważam również, że jest to święto też Wasze – to znaczy wszystkich tych, którzy prasę czytają i są inspiracją dla dziennikarzy. POCOPOTEK jak najbardziej jest wydaniem prasowym i z tej okazji wszystkim jego Czytelnikom składam najserdeczniejsze gratulacje!

Gazetka szkolna: jaka musi być

Czy Wasza klasa lub szkoła redaguje gazetkę szkolną? Macie w niej swoje miejsce? O czym tam piszecie? Jak wygląda? Jakie ciekawostki są na pierwszym miejscu? Pamiętajcie, że informacje, które znajdują się bądź w jakiej gazecie, zajmują ważne miejsce i w tej krajowej, i lokalnej, i szkolnej.

INFORMACJA

Jaka powinna być? Przede wszystkim RZETELNA. Lepiej trzy razy coś sprawdzić, niż skłamać. Po wtóre – AKTUALNA, czyli dotycząca tego, co się dzieje teraz, a nie tego, o czym wszyscy już zapomnieli. Po trzecie – WYCZERPUJĄCA, oczywiście temat, a nie autora.

Wszystko, nie tylko takie i podobne sprawy, najlepiej tłumaczy się na przykładach. A więc, na przykład: w waszej szkole niedługo będzie otwarta kafejka internetowa. Na początek najlepiej popytać kolegów, czego chcieliby się dowiedzieć, więc warto by zanotować: Kiedy kafejka ru-

szy? W jakich godzinach będzie czynna? Ile będzie komputerów? Jakiej klasy? W co będzie można zagrać? Czy ktoś pomoże znaleźć potrzebną informację w internecie? Ile się będzie płacić za godzinę? Itd. itp. Trzeba więc wszystko to zbadać dogłębnie i napisać tekst.

Uwaga! Tekst nie może być na cztery lub pięć stron. Dużo nie zawsze oznacza dobrze. Informacja w gazecie powinna być KRÓTKA, ZWIĘZŁA I KONKRETNA – żadnego „rozgałęziania się”, żadnego wyrażania własnych opinii i sądów, żadnego powtarzania niesprawdzonych wieści (kto powiedział, że samorząd uczniowski będzie miał darmowe

godziny?). Nie zniechęcajcie się. Wręcz przeciwnie! Chcę tylko powiedzieć, że to wcale nie takie łatwe. Wiadomości trwają niecałe pół godziny, ale policzcie kiedyś, ile zawierają szczegółowych wiadomości, do których ktoś musiał dotrzeć, sprawdzić je i zdecydować, czy nadają się na antenę. Wzmianka, notatka, zapowiedź, sprawozdanie, raport, relacja, korespondencja – to tylko niektóre gatunki informacyjne, którymi posługują się dorośli dziennikarze.

Wiem, że od tego wszystkiego kręci Wam się w głowie. Ale spokojnie. Nie wszystko od razu. Na początek trzeba się nauczyć pytać, czyli zbierać informacje, a następnie redagować je tak, aby zrozumiał nawet pierwszszak, który dopiero się uczy czytać. Jeżeli to osiągniecie – jesteście wielcy!

Powodzenia!

WOLNA PRASA — co to znaczy?

Ni mniej ni więcej tyle, że nikt nie narzuca pracującym w gazetach i czasopiśmie redaktorom i dziennikarzom tego, o czym mają pisać, w jaki sposób wyrażać swe myśli, jak mają podawać te lub inne fakty, o kim nie powinni pisać, kogo nie mogą chwalić itd.

Każdy z piszących ma prawo przekazywać czytelnikom to, co zobaczył, usłyszał, zanotował i uważa za istotne dla społeczeństwa.

Dzień wolnej prasy ogłoszony został w 1991 roku z inicjatywy Stowarzyszenia „Reporter bez Granic”. Bezpośrednio nawiązuje do ogłoszonego w 1993 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ na 3 maja Światowego Dnia Wolności Prasy.

Okiełznać TRIKKE

Ale jazda! Nie ma nic wspanialszego niż jazda na rowerze wiosną! Ale takim czymś!? To dopiero musi być ekscytujące! Czy znacie już taki pojazd? Jeżeli tak, to bardzo proszę o zdjęcie i swoją opinię o nim. Wszyscy czekamy z wielką niecierpliwością!

Co to jest TRIKKE?

Trikke (czytaj: trajka) łączy w sobie funkcje deskorolki, BMX-a, łyżworolek, roweru i nart. Pozwala poruszać się bez pedałowania i odpychania. Każdy, kto pierwszy raz spojrzy na jadącego na TRIKKE, zadaje sobie pytanie: „Co wprawia to w ruch”? Patrząc na jadącego można go porównać do jazdy na łyżwach, rołkach lub nartach po chodniku, ponieważ cały pojazd wychyla się płynnie na boki. Płynny ruch, podobny do tańca, nie jest zwykłą jazdą, pozycja podczas jazdy jest bardzo stabilna, podwójne tylne hamulce pozwalają doskonale kontrolować TRIKKE i wykonywać skomplikowane sztuczki.

Stójka na TRIKKE

To podstawowa, ale efektowna sztuczka. Stajecie równo obiema nogami na platformach, mocno i zdecydowanie chwyacie kierownicę. Ręce muszą być lekko ugięte w łokciach. Spróbujcie teraz poderwać kierownicę z przednim kołem do góry i utrzymać równowagę, postarajcie się utrzymać jak najdłużej na tylnych kołach.

Taka stójka pozwoli Wam okiełznać TRIKKE i będzie stanowiła przygotowanie do kolejnych, bardziej zaawansowanych sztuczek. Powodzenia!

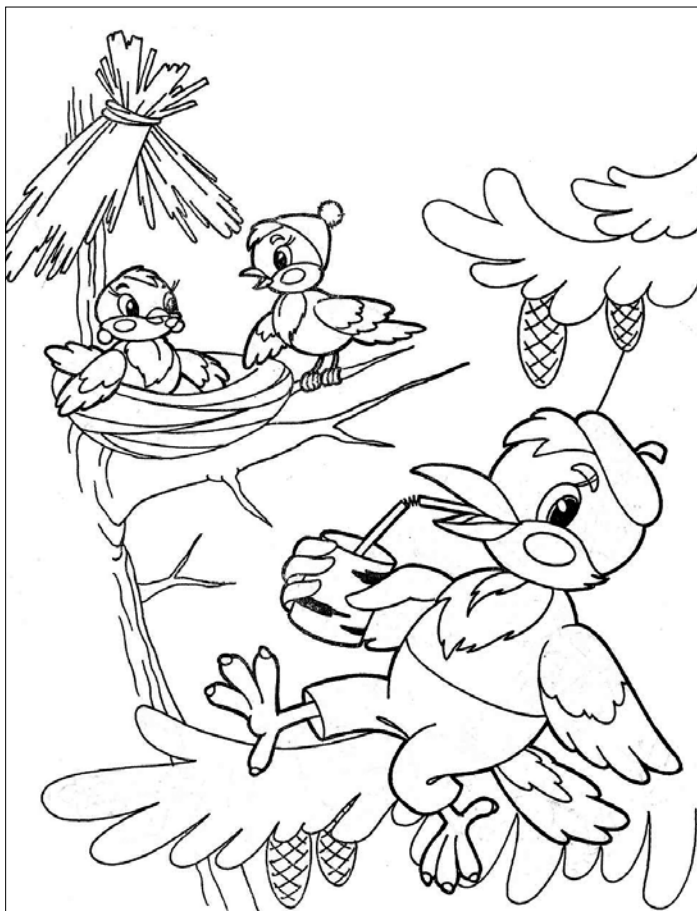
Zawody

Będziecie potrzebować boiska szkolnego, placu zabaw lub ścieżki rowerowej oraz kilku miłośników TRIKKE. Wyznaczacie sobie linię startu i mety. Na odcinku kilkudziesięciu metrów ustawiacie rząd kilku „słupków” (mogą to być kamienie, teczki szkolne, powtykane w ziemię patyki itd.). Teraz wystarczy sprawdzić, kto z Was pokona dystans najszybciej i oczywiście, nie zahaczy o żaden „słuppek”. Wierzcie mi, to świetna zabawa, przy której emocje wprost zwalają z nóg, a raczej z TRIKKE. Próbowałam!

Niech wygra najlepszy!

Pokoloruj rysunek

Ciekawostki ze świata

Brytyjscy naukowcy wymyślili telefon tak elastyczny, że można go składać i zginać jak kartkę papieru.

Można go rozciągać i nosić jak bransoletkę na nadgarstku. Aparat, który został zaprezentowany w nowojorskim Muzeum Sztuki Współczesnej, ma szansę trafić do masowej produkcji w ciągu najbliższych kilku lat.

I pomyśleć, że jeszcze dla Waszych pradziadków prawdziwym szczytem był aparat taki jak ten!

Jakie zwierzę taka sierść?

Sierść zależy od zwierzątka, to prawda. U niektórych zwierząt jest mięciutka — takie są na przykład króliki, zające i inne. Ich futerko jest jakby stworzone do głaskania i czesania. Są też zwierzęta, których sierść jest bardzo twarda. Na przykład dzik, który żyje w lasach, ma bardzo twardą sierść nazywaną szczecinią. Taka sierść pełni przede wszystkim funkcję ochronną. Dzikie lubią od czasu do czasu wykąpać się w błocie, a ich sierść ma kolor zbliżony do barwy ziemi.

